

den Regering at gøre, kunne vi ikke billige under den nuværende Regering. Jeg tror, at dette er Grænsen imellem den Forhandling, vi ville føre, og den Forhandling, man har tillagt det ærede Medlem fra Møen. Med Hensyn til Fremtiden sigte vi fra vor Side, at vi maa have et frit Grundlag til den Tid, Forhandlingen for Alvor kan iværksættes: Vi maa have et andet Ministerium. Naar dette Grundlag først er der, bliver det Smaating, om der skal være en Skole mere eller mindre, eller om vi skulle have en provisorisk Jærnbane mere eller mindre, om der, som det ærede Medlem for Ribe Amts Høje Valgkreds (Buss) plejer at sige, skal være et Par provisoriske Binduer mere eller mindre at slaa i Stykker eller ikke fast. Den store Forstel ligger i, om Forandringen skal foregaa under det Ministerium, der har sat Systemet i Gang, eller først, naar dette Ministerium er faldet, og vi derefter have faaet et andet, der staaer paa virkelig konstitutionel Grund. Deri tror jeg, at Forstellen ligger imellem Oppositionspolitikken og den ministerielle Forhandlingspolitik. Jeg siger, at indenfor denne politiske Grænse ønske vi fra vor Side, at Forhandlingerne her i Salen maa bringe saa mange gode Resultater som muligt. Jeg tror at burde udtale den Forsikring paa mine nærmeste Meningsfællers Vegne, at kunne vi bidrage til Resultater ved en Forhandling paa disse Vilkaar, skalde intet være os kærere. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte.

Formanden (Høgsbør): Det ærede Medlems Billeder om Ministeriet og dets Færd vare stærkere, end det kunde ønskes her i Salen.

Scharling: Da det sidste ærede Medlems Udtalelser nærmest vare rettede til det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds, er der ikke for mig nogen særlig Dødfordring til at gaa nærmere ind paa hans Foredrag, men jeg skal dog ikke tilbageholde den Udtalelse, at for saa vidt den ærede Taler klagede over, at der hos en større Del af dette Tings Medlemmer skalde være en vis Tendens til at ville holde en anden Del udenfor Forhandlingerne om Sagerne og slyde dem bort fra sig, saa ønsker den Gruppe, som jeg har den Ære at repræsentere, ganske vist ikke at holde nogen Del af dette Ting udenfor et alvorligt Arbejde for Sagernes Fremme. Dersom altsaa det ærede Medlems Udtalelser tør forstaaes saaledes, at han og hans Meningsfællere helt have opgivet den tidligere Visnepolitik og virkelig ønske at tage Del med i et frugtbringende Arbejde paa Gennemførelsen af de Sager, der foreligge i

Tinget, saa kan jeg kun udtale min Glæde derved. Men ligesom det ærede Medlem tog et Forbehold, der efter Omstændighederne kan faa en ret vid Udstrækning, saaledes maa jeg for mit Vedkommende ogsaa tage et noget tilsvarende Forbehold. Det ærede Medlem udtalte, at han vel gerne vilde være med til at arbejde paa Sagernes Fremme, men ikke vilde være med til at gennemføre Love, der kunde støtte og styrke det nuværende Ministerium. Hvilke Grænser dette drager for hans Delagtighed i Arbejdet, er mig selvfølgelig ikke i Øjeblikket ganske klart, men saa meget er klart, at her indeholdes en Restriktion, som kan faa en vidtrækkende Virkning, og derfor skal jeg til, hvad jeg har sagt, ogsaa for mit Vedkommende sige et Forbehold, nemlig det, at dersom Bestræbelserne for at arbejde paa de foreliggende Sager skalde vise sig særlig at gaa i Retning af at fremsætte Forslag, som nærmest ville være fiksede til at forhindre Gennemførelsen af andre Forslag, som der ellers vilde være Udset til at faa gennemførte, saa maa det ærede Medlem ikke vente, at vi fra vor Side skalde slutte os til ham og støtte saadanne Bestræbelser og betragte dem som Udtryk for en virkelig Forhandlingspolitik. — Den ærede første Taler henviste til en Udtalelse, han fremkom med i Fjor om, at der formentlig, saaledes som de finansielle Sager da syntes at staa, vilde fremtidig kunne påregnes et Overskud af omtrent 3 Mill. Kr., hvilket jo for saa vidt gav Basis for hans senere Forslag dels om en Nedgang i Toldindtægterne og dels en positiv Udgift af foreløbig 1 Mill. Kr. til en Alderdomsforsørgelse. Jeg tillod mig den Gang at udtale, at det var noget tvivlsomt, om Overskuddet kunde beregnes saa stort, og naar han nu mener, at saaledes som Sagerne i Aar ligger for, saa var Overskuddet reduceret til 1 Mill. Kr., saa er jeg endnu i høj Grad i Tvivl, om det virkelig kan siges, at der i den Forstand, han brugte Ordet, kan være 1 Millions Overskud virkelig disponibel. Det er jo selvfølgelig meget vanskeligt at opgøre en saadan Beregning, fordi det saa væsentlig beror paa, hvad der bliver anset for nødvendigt paa §§ 26 og 27, hvor der jo — og særlig paa § 26 — efterhaanden i Aarenes Løb er kommet et ret betydeligt Antal Bevillinger, der ere lige saa permanente og stabile samt lige saa ordinære som de, der ere opførte paa det ordinære Budget. Jeg skal blot eksempelvis nævne den Dækning af de private Jærnbanners Underkud ifølge Statens Rente-garanti, som jo er kommen frem i de senere Aar med det fulde Beløb. Det er næppe